

Medveď v lese ako súčasť rizika povolania. Podľa lesníka, ktorý prežil tri napadnutia medveďmi, je ich veľa

Stretli sme sa tento týždeň na dvore rodinného domu v jeho rodnej Závažnej Porube pri Liptovskom Mikuláši bezprostredne po tom, ako absolvoval kontrolné vyšetrenia u internistu, neurológa a chirurga. Pred mesiacom ho napadol medveď a bolo to už tretíkrát, čo prežil pri výkone povolania v lese stret s najväčšou šelmou žijúcou u nás. 37 ročný Ing. Michal Jambrich je odborným lesným hospodárom a lesníkom Pozemkového spoločenstva urbariátu v Liptovskej Sielnici a členom poľovného združenia v Závažnej Porube. V časopise LES & Letokruhy uverejníme dvojstranovú reportáž zo zaujímavého stretnutia, do dnešnej Týždňovky z nej vyberám časť jeho rozprávania.

Foto Jozef MarkoIng. Martin Jambrich s barlami po útoku medveďa

„4. júna tohto roka o 8:10 hod. ma napadol medveď po tretíkrát. Po tomto strete mám problémy s kolenom, bedrovým kĺbom, zápästím a ramenom. Už po predošlom napadnutí medveďom spred dvoch rokov mám trvalé následky a teraz budem mať ďalšie. Prognózy lekárov sú zatiaľ celkom priaznivé. Ostanú mi problémy s pohyblivosťou, ale funkciu odborného lesného hospodára budem môcť vykonávať aj naďalej. Ortéza na kolene ale bude zrejme súčasťou môjho bežného pracovného vybavenia.

Určite sa vrátim k svojej práci, pretože to, čo sa mi stalo, beriem ako riziko povolania. Prvý útok medveďa som zažil v roku 2018 iba mesiac po tom, ako som nastúpil na pracovnú pozíciu lesníka v pozemkovom spoločenstve v Závažnej Porube. K ostatným dvom útokom došlo v rokoch 2024 a 2026 v porastoch pri Liptovskej Sielnici. Keď si spomínam na prvý stret s medveďom, označil by som ho za varovný, pretože ma po údere labou odhodilo dozadu, medveďovi som vlastne len zavádzal.

Ten druhý bol vážnejší. Stal sa cca 70 metrov nad štátnou cestou smerom na Huty. Keď som sa tam pohyboval vediač, že sa v tejto lokalite nachádzajú medvede, som zatlieskal, nahlas sa ozýval, ale žiadna reakcia neprišla. Ešte som chvíľu telefonoval a potom som išiel vyznačiť v poraste náhodnú ťažbu. Prešiel som asi 30 metrov a z bukového zmladenia rovno na mňa skočil samec. Odhadujem, že vážil do 150 kilogramov. Skákal po mne a hrýzol do päty, ktorý sa nachádzal vedľa mňa.

Prestal som sa hýbať a medveď odbehol dole na cestu. Lenže tam ho vytlačili autá späť do lesa, tak chytil ďalší amok a rozbehol sa znova na mňa. Musel som vystreliť z krátkej guľovej zbrane. Raz do vzduchu a dvakrát do vedľa stojaceho stromu. Na medveďa som sa strieľať neodvážil, nikdy neviete, ako zareaguje,“ popisuje svoje zážitky so šelmou Ing. Jambrich.

„Ako malý chlapec som sa pohyboval v okolí našej dediny bez obáv z medveďov. Od skorého rána som behal po horách a nikdy som žiadneho medveďa nevidel, maximálne srnu alebo jeleňa. Teraz sa tu ľudia boja vyjsť mimo intravilánu obce. Nehovoriac o všetkých ľuďoch, ktorí pracujú v lese. Denne riskujú svoje životy a zdravie. Nielen lesníci a odborní lesní hospodári, ale aj lesní robotníci v pestovnej a ťažbovej činnosti. Takisto úradníci z lesných úradov a úradov životného prostredia, keď idú do porastov na kontrolu. Medveďov je skrátka u nás veľa. Zvlášť tu na Liptove,“ hovorí Ing. Jambrich.

Pýtam sa ho, čo ďalej s medveďmi, aké vidí východisko z tohto stavu: „Pred rokmi som čítal článok známeho odborníka Emila Rakytu, ktorý popísal metodiku odstrelu medveďa. Ako sa má postupovať, o aké percentá je nutné populáciu medveďa znížiť, aby sa dostala na únosný stav. Východisko vidím jediné – vráťme sa k zdravému gazdovskému rozumu. Poľovníci určite nechú vybiť medveďa, ako to prezentujú aktivisti. Medveď v blízkosti obcí a miest skrátka nemá čo robiť! Tu na Liptove sa pri dedinách nachádzajú zarastené plochy, malé hájiky a v nich sú medvede.

Treba zobrať do úvahy, že pri narastajúcom počte medveďov sa zdravotný stav populácie tejto šelmy u nás zhoršuje. Keď vidíte súčasných medveďov, sú pochudnutí, majú iné postavy, nie také majestátne, ako tomu bolo predtým. Tento stav skrátka neprospeje ľuďom ani medveďom. Ľudia, ktorí pracujú v lese a pre les sú v ňom od rána do večera, takže majú dostatok pozorovaní, skúseností a zážitkov, aby mohli také niečo zodpovedne povedať.“

Jozef Marko, Časopis „Lesmedium“

Komentár:

+7# Krnáč 2026-07-12 15:36

V prvom rade chcem popísať skoré uzdravenie a žiadne prípadne minimálne trvalé následky. Tu môžeme vidieť jasný príklad toho, čo spôsobuje veto aktivistov, ktoré nahradilo právnu istotu. A tiež kam nás priviedlo oddelenie zodpovednosti od vplyvu (aktivisti). Na záver ešte názor dvoch odborníkov - L.Davis Mech : Dezinformácie šírené skupinami na ochranu predátorov siahajú od menších technických chýb až po závažné klamstvá a podvody. Technické biologické dezinformácie, hoci sú pre profesionálov pracujúcich s predátormi obťažujúce, nie sú také závažné ako klamstvá týkajúce sa problémov, ako je stav a trendy v populáciách predátorov. Tento druhý typ dezinformácií má tendenciu motivovať dobre mienených obhajcov (skupiny na ochranu) predátorov k presadzovaniu svojich záujmov prostredníctvom kampaní s písaním listov, verejných stretnutí,

lobovania a súdnych sporov. A ešte jeden názor Claudia Groffa , člena Európskeho expertného tímu pre hnedého medveďa a expertného tímu pre konflikty medzi ľuďmi a medveďmi, Skupina špecialistov na medvede IUCN SSC : Je nevyhnutné čeliť novým výzvam všetkými dostupnými prostriedkami a metódami – pri zachovaní najvyšších štandardov presnosti a profesionality. V prípade potreby to zahŕňa aj usmrcovanie medveďov s cieľom zabezpečiť verejnú bezpečnosť a potrebnú akceptáciu pre dlhodobé prežitie populácie medveďov. V rokoch 2000 až 2015 v rámci Európy sa najviac útokov vyskytlo v Rumunsku (n = 131), nasledovalo Slovensko (n = 54), Švédsko (n = 28) a Fínsko (n = 17).